

Låt det spira

TRÄDGÅRDS- JOURNAL

Ellen Forsström

JANUARI

Trädgård som liv musik

ad är det där? Det som letar sig snett in genom fönstret och gör att rutorna ser alldeles smetiga ut. Som får hundhår att dansa fram i luften. Är det solen?

Månader av mörker har passerat. Jag har sett fler serier än vad som är nyttigt. Gått och lagt mig trött, vaknat trött, men nu har något väckts i mig.

Problemet är bara att det inte alls börjar spira utomhus. Den där lampan släcks redan på eftermiddagen och vintern har knappt börjat. Faktum är att det är två månader kvar innan mina snödroppar tittar upp. Innan krokusen öppnar sin blomma en varm dag och sedan sluter den igen. Tvekar. Vad ska jag göra av min nyväckta energi? Att vänta är inget alternativ. Det är jag usel på.

*Men nu vet jag, jag ska planera!
Jag ska gå ut och stega. Lägga
ut rep och sätta ut pinnar.*

Fast innan dess ska jag ta bilder. Enkla bilder med min mobiltelefon. Varför? Jo, för att det är så mycket lättare att se på bild än att stå där i verkligheten och bli förblindad av allt som redan är.

På bilden ser jag att häcken slutar för tidigt. Varför har jag inte dragit ut den hela vägen, följt linjen? Och rabatten vid terrassen, den är ju alldeles platt, som en utrullad matta. Hur roligt är det? Nej, den behöver höjd. Ett träd? En spaljé? Kanske en häck i ryggen, något lugnt och grönt att spela ut blomningen mot.

Nu åker kläderna på. Jag hittar inget rep, tar en slang. Läger den där häcken ska vara. Jag tillåter mig att ha stora drömmar. Trädgården blir så mycket vackrare då. När man tar i. Förstärker med häckar, rosenbågar, grindar, murar och staket. Och buskar och träd. Det behövs mycket grönska för att det ska kännas lummigt. Mer än man tror.

Kanske är du osäker på vad du gillar? I januari finns det gott om tid att ta reda på det. Tänk på trädgårdar du besökt, där du har velat slå dig ner. Stanna. Där livet har känts lättare att leva. Är det ängar med vilda blommor, dansande körsbärsträd eller ett ombonat rum fyllt med doftande schersminbuskar? Var har du känt dig avslappnad, generös och kärleksfull? Det finns trädgårdar som går rätt in i hjärtat, förbi huvudet. Du vet, så där som när man lyssnar på en låt och kör den på repeat tio gånger bara för att man känner sig uppfylld. Påfylld. Man dansar fram och bryr sig inte om ifall någon ser. Man liksom bjussar på det, eftersom man vet att det smittar av sig. Som ett leende.

*Så ska trädgården kännas.
Som ett leende. En källa till
energi. Personlig, intim och
fylld av tillit.*

Som min hunds päls som man bara vill borra in näsan i. Eller en maträtt så god att man plötsligt stannar upp, mitt i samtalet, för att inte missa en sekund av den smakexplosion som sker i munnen. Som den där ostkakan med grädde och hjortronsylt på julbordet i Skåne. Så god ...

Är inte det en bra målbild att ha? En trädgård du inte glömmet. För min egen del vet jag vilka ingredienser som behövs. Jag vill känna mig omsluten. Trädgården ska vara inramad, som en glänta, och sedan uppdelad i rum. Jag vill att den ska göra mig nyfiken. Att det ska finnas träd som silar ljus, som ger möjlighet till skugga, och vilda delar där naturen kikar in. Växterna ska få vara med och skapa, vandra ut i gräsmattan, hänga i trädkronorna. Jag vill sitta i grönskan, inte på en utsiktsplats. Jag vill känna mig trygg. Hur vill du ha det?

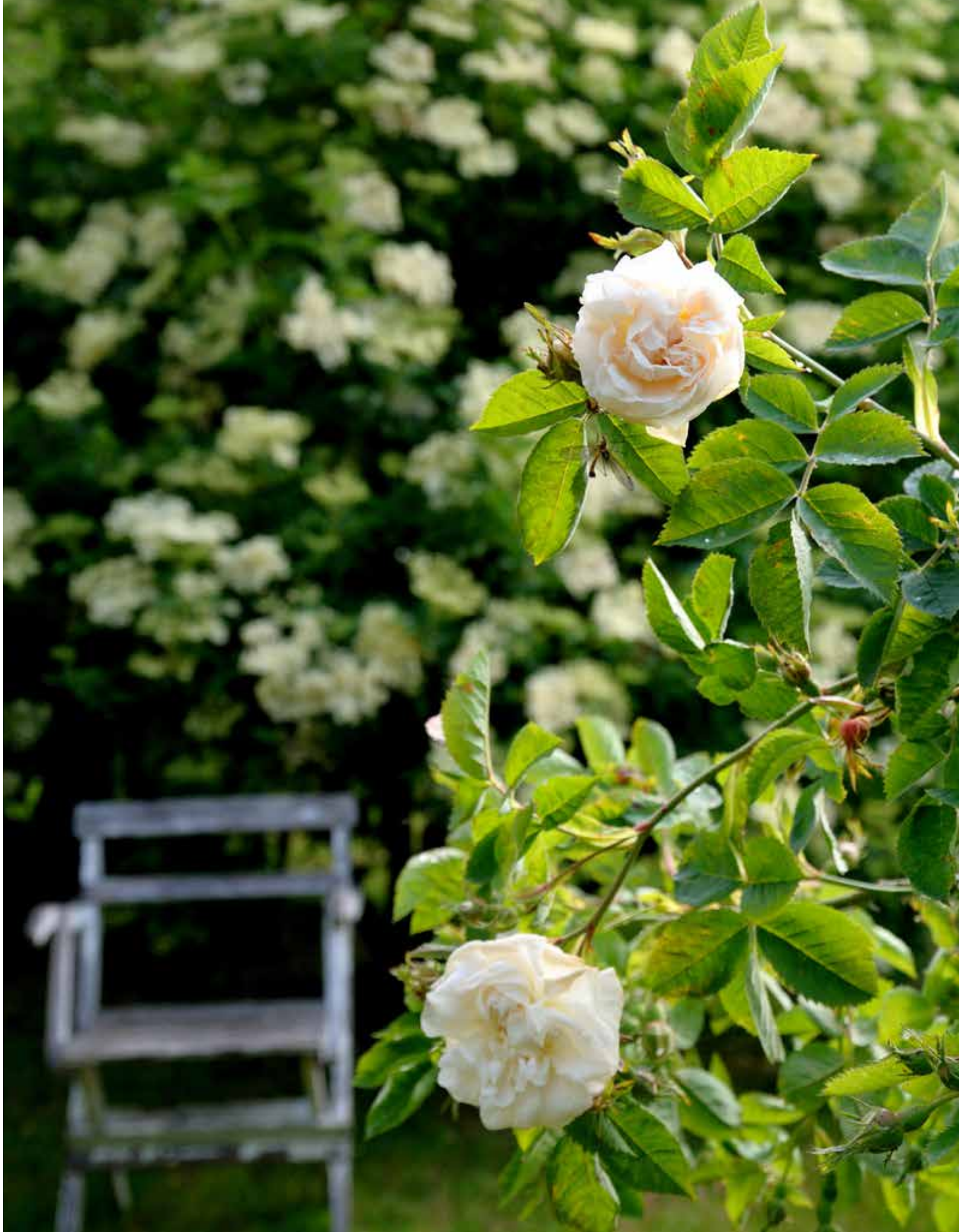
JANUARI

Noteringar i midvintertid

1	2
3	4
5	6
7	8
9	10
11	12
13	14

15	16
17	18
19	20
21	22
23	24
25	26
27	28
29	30
31	

Vill sticka tårna bland tusenskönor

Vi fick en ny grill i julklapp
”Så att ni kan bygga ett utekök.
Det har ju alla nu.”
Jag börjar titta på bilder, bilder på utekök
Försöker hitta något jag tycker om
Det är svårt

Men till slut dyker det upp en bild
Ett utekök med klängrosor runt
Långa slingor som hänger ner
Draperar grillen som om någon lämnat
platsen och gått därifrån, för länge sedan
På stengolvet står en sliten, halvt tippande
korg med tusenskönor i
Några har hoppat ur och går bredvid

Jag visar bilden för mannen
”Det här var väl fint? Så kan vi ha.”
Han tittar trött på mig
”Ellen, vad är det på bilden som du gillar?”
”Det är rosorna, se hur ombonat det ser ut
Och tusenskönor, dem älskar jag...”
”Då sätter du rosor. Och tusenskönor.
Du vill inte ha något utekök. Inte jag heller.”
Jag känner mig dum. Jag har gjort det igen.
Kört över mig själv
Tänkt andras tankar
Släpat in dem i min trädgård

Sparar bilden på näthinnan
Flyttar ner den till den vildare
delen av tomten
Suddar bort uteköket
Sätter dit två sköna korgstolar och ett litet
loppisfyndat bord med gjutjärnsfot
Lägger till tre knotiga äppelträd
Från dem kan rosorna hänga ner
Där kan jag sitta och dra in deras
ljuvliga doft

Sticka tårna bland tusenskönor
I oklippt gräs
Påskliljor på våren, krolliljor på sommaren
Pussar på kinden och ett skratt
Grillen hämtar vi i skymningen
Öppnar en öl till korven,
dricker direkt ur flaskan
Inlindade i filter
Hur kunde jag tro att jag ville ha ett utekök?

”Jag tycker om årstider. Att allt ändras. Börjar om. Det finns en möjlighet i det. Det finns en trygghet i det. Det kommer en ny vår. Det är likadant för alla. Det är inte samma för någon.

Årstider ger möjlighet till närvaro. Att se det lilla. Varje blomma som tittar upp. Varje humla som rumlar runt. Och på hösten, tranor som flyger i sträck. Naturens växlingar som ett schema, ett slags grammatik, där livet fogas in.

Du kan använda den här boken som en vanlig kalender. År efter år. Du kan göra noteringar i den om din egen trädgård. Du kan drömma, planera och följa upp. Eller bara läsa ett stycke då och då, i takt med årstiden. Kanske fnissa av igenkänning. Sedan slå igen den och gå ut i grönskan ...”

Det här är trädgårdsjournalisten Ellen Forsströms fjärde bok. Ellen gillar trädgårdar som har en vindlande växtlighet, där blommorna tar sig friheter och självsådda plantor välkomnas. Trädgårdar som är inbäddade i grönska och där det känns som att tiden har stått still.

fantasi & **FAKTA**

ISBN 978-91-88489-32-6

9 789188 489326 >